

Václav Suda – scénář k rozhlasové reportáži ZŠ Radnice

1. vstup:

Václav Suda se narodil v říjnu roku 1963. Život obou jeho rodičů významně ovlivnily poválečné události v historii naší země. Jeho tatínek se narodil v roce 1928 v Radnicích. V době druhé světové války studoval Arcibiskupské gymnázium v Praze. Následně začal studovat teologickou fakultu, kde ho v noci ze 13. na 14. dubna zastihla AKCE K, násilná likvidace mužských klášterů v Československu.

Pamětník: „vlastně oni nevěděli, kam je vezou. A báli se, někteří, že je vezou třeba, protože už v té době byly různé exporty do Ruska nebo na Sibiř, takže když skončili jenom v Oseku u Duchcova, tak byli rádi.“

8:18-8:38

2. vstup

Od dubna do září 1950 byl tatínek v Oseku. Představené z klášterů vyťahovali komunisté do různých politických procesů a mladé kluky odesílali na vojnu k pomocným technickým praporům.

Pamětník: „Zbraně jim samozřejmě do ruky nedali, protože to byly kontrarevoluční živly, ale tam už nebyli jenom řeholníci, ale byli tam různě i sedláci, synové různých řemeslníků, prostě, to, co bylo jako nebezpečný pro stát.“

10:25-10:45

3. vstup

Tatínek pamětníka se vrátil domů na konci roku 1953. Jeho sen stát se knězem vzal za své. Na přímluvu známého si našel práci ve slévárnách. Maminka z východních Čech, ač nadaná, nemohla studovat a získala jen středoškolské vzdělání. Do Radnic k tatínkovi ji zavedla práce na geodézii. Vzali se a měli tři děti. Naději jara 1967 definitivně pohřbil vstup vojsk Varšavské smlouvy do ČR.

Pamětník: „Jednoho dne jsem, nic netuše, normálně vyrazil a došel jsem na roh na tu hlavní, tam jsem zůstal stát, protože se na silnici od Svatého kříže vyvalila kolona tanků a aut nákladních, prostě vojenská kolona Rusáků, kteří se někam přestěhovali. Já jsem z toho byl vyděšenější, rozplakal jsem se, chvíli jsem tam stál, pak se mě ujala nějaká paní, vím, že mě dovedla domů.“

23:46-24:16

4. vstup

Rodina byla a je věřící, aktivně vždy chodili do kostela. Pamětník se jako ministrant účastnil pohřbů, kdy chodil v průvodu po boku pana faráře na hřbitov.

Pamětník: „Možná trochu, možná víc, to vadilo některým učitelům, ale opravdu jen některým, protože, a nejvíc teda asi panu řediteli školy tehdejší, kterému jsme kazili kádrovej profil školy.“

32:16 - 32:44

5. vstup

Po základní škole nemohl jít Václav Suda na průmyslovou školu ani gymnázium. Vyučil se tedy ve čtyřletém učebním oboru s maturitou, kde byl premiantem, a paradoxně získal ocenění vzorný učeň. Už na učilišti dostal nabídku vstoupit do strany:

Pamětník: „což... což bylo takový trochu ošemetný, protože v té době člověk se bál říct jako natvrdo ne, protože oni to komunisti brali jako čest, že mně tuhle nabídku dávaj, a já jsem to samozřejmě přijmout nemoh.“

37:44 - 38:07

6. vstup

Po maturitě se pamětník dostal na ČVUT, režim byl na jeho schopnosti krátký. Stal se inženýrem a odešel na vojnu. Z té se vrátil v říjnu 1989 a za měsíc, 25. 11., se Václav Suda oženil. Jeho svatba je tak spojena s událostmi sametové revoluce. Novomanželé se vydali na svatební cestu se zastávkou v Praze.

Pamětník: „Tam v té době demonstrace na Václaváku, chrastilo se klíčkama, tak si pamatuju, že na týhleto demonstraci jsme tenkrát byli.“

57:08 - 57:25

7. vstup

Přes všechny nástrahy, kterým po nástupu komunismu k moci všichni z jeho rodiny čelili, dokáže Václav Suda na těchto životních událostech najít něco pozitivního a řídit se krédem svého otce.

Pamětník: „Uč se, protože to ti nikdo nevezme, co se naučíš.“

29:16-29:20